

**Anden næstformand (Poul Nødgaard):**  
Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Keld Albrechtsen.

**Keld Albrechtsen (EL):**

Jeg vil gerne takke ministeren for en besvarelse, der jo viser, at regeringen faktisk også er bekymret for de mulige sundhedsskadelige virkninger af stråforkorterne.

Kl. 19.40

Den uenighed, der har været i salen, har heldigvis ikke været med hensyn til, om det var godt at have stråforkortere eller ej. Der er enighed om, at det er en risiko, som ikke er berettiget. Det synes jeg er glædeligt. Og det er også glædeligt, at man har sat en undersøgelse i gang, og at vi på den måde kan have en del, vi kan være fælles om i denne her sag.

Uenigheden ligger jo i, om vi skal afvente 2009, før der sker noget, hvad jeg naturligvis ikke synes, og som bliver et meget stort problem, hvis det viser sig, at strategien med frivillige aftaler ikke kan føre til noget resultat, enten fordi der ingen er, der vil lave de frivillige aftaler, hvad der desværre er en del, der tyder på, eller hvis man har viljen til at lave dem, men måske ikke har mulighed for at få disse aftaler respekteret, hvilket tallene for restkoncentrationer af stråforkorter jo tyder på. Eller, som hr. Martin Lidegaard var inde på, at det viser sig, at frivillige aftaler på det her område strider mod EU-retten, fordi det vil blive betragtet som en, om jeg så må sige, sammensværgelse mellem danske producenter med henblik på at holde udenlandske eksportører ude fra det danske marked.

Jeg vil gerne sige tak til hr. Niels Sindal og til hr. Kristen Touborg for støtten til en umiddelbar indsats. Jeg synes jo, at det er bemærkelsesværdigt, når jeg lytter til hr. Martin Lidegaard, som jeg næsten hele vejen frem til målet er enig med i denne her sag. Jeg ved jo godt, at der vel ikke findes nogen mere energisk tilhænger af EU end hr. Martin Lidegaard, det skulle da lige være hr. Niels Sindal, og derfor er det bemærkelsesværdigt, at de to har en forskellig vurdering af, hvad man kan, og hvad man ikke kan ifølge EU-retten.

Man kan efter min mening under ingen omstændigheder beskyldte hr. Niels Sindal for ikke at være en meget stor tilhænger af EU. Det tror jeg ikke hr. Niels Sindal vil være fornærmet over jeg siger. Jeg tror endda, at han vil være glad for, at jeg siger det.

Men problemet er jo, at hr. Martin Lidegaards opfattelse af, hvad man må og ikke må i EU, minder lidt om den måde, som de preussiske embedsmænd i sin tid administrerede lovgivningen på. Det behøver man altså ikke. Man behøver ikke denne duksementalitet, der gør, at man slår hælene sammen, allerede før man har fået en ordre. Man må godt udvise en lille smule selvstændigt initiativ og fortolke reglerne og bruge dem på den mest fornuftige måde.

Det har da i øvrigt også været en tradition her i Danmark, at vi trods alt har prøvet at indrette ting med en lille smule fornuftig anvendelse af reglerne. Man behøver jo ikke den allermest dukseagtige optræden i enhver sag, hvor der kan være brug for at anvende et skøn. Og når der så, som hr. Niels Sindal også gør opmærksom på, faktisk blev indført et forsigtighedsprincip, som man har lov til at bruge i de tilfælde, hvor tvivlen skal komme forbrugeren og sundheden til gode, så spørger jeg da, hvad det så er, hr. Martin Lidegaard er bekymret for.

Så vil jeg også gerne sige til hr. Martin Lidegaard, at jeg da synes, det er fint, hvis vi samtidig kan være enige om og måske endda få et flertal i Folketinget for, at regeringen skal gå til EU og arbejde for et fælleseuropæisk forbud. Det vil jeg meget gerne tilslutte mig. Det kunne så måske komme med som en del af en handlingsplan. Det synes jeg er aldeles fornuftigt, også fordi det jo er urimeligt, hvis det så kommer ind over grænsen i korn, der bliver importeret udefra, som vi måske har vanskeligt ved at sikre kontrollen med.

Så på det punkt vil jeg i hvert fald gerne give tilsagn om, at Enhedslisten vil godt være med til at udvide det her beslutningsforslag til at indbefatte et punkt om, at vi skal gå til Ministerrådet og bede om at få sagen op omkring et samlet europæiske forbud. Det ville naturligvis være den bedste løsning; det er jeg meget enig i.

Men jeg vil gerne sige tak for debatten. Vi vil fra Enhedslistens side også arbejde videre med det spørgsmål, som er blevet stillet, bl.a. af hr. Touborg, tror jeg, flere gange, nemlig: Hvad sker der, hvis ikke det kan lykkes at lave disse frivillige aftaler? Så vil vi så sandelig vende tilbage, for så falder jo en vigtig del af ministerens strategi i den situation fra hinanden.

Kl. 19.45

Så vil jeg bare sige, at der jo har været henvist til nogle diskussioner om det videnskabelige grundlag. Det er jo rigtigt nok, at der var en undersøgelse, der blev lavet i slutningen af 1980'erne.